

Зігунов В.Г.

студент магістратури
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Самотуга А.В., к.ю.н., доц.,
доцент кафедри
загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВІ ФОРМИ ЗАХИСТУ ПРАВА ГРОМАДЯН НА ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Сучасне суспільство зацікавлене в розвитку прозорості й відкритості державного управління. Широкий доступ до інформації про державні та муніципальні органи розширює можливості оцінювати діяльність цих органів. Найбільший обсяг інформації, який становить інтерес для суспільства, окремих громадян і організацій, акумулюється в державних органах виконавчої влади й органах місцевого самоврядування. Не випадково ідея прозорості почала реалізовуватися практично у всіх країнах стосовно виконавчої гілки влади. Підвищення відкритості державних органів дозволяє досягти відразу кількох цілей.

По-перше, зробити державу більш демократичною, інформаційно відкритою і «прозорою» для громадян.

По-друге, підвищити ефективність діяльності державного апарату, оскільки світовий досвід показує, що непрозора, а отже, безвідповідальна влада неефективна.

По-третє, встановити громадський контроль над владою. Тільки громадський контроль дозволить підвищити відповідальність державних і муніципальних службовців за свою діяльність, зробить більш ефективною боротьбу з корупцією, розтратами, зі зловживанням посадовим становищем.

Доступ до інформації важливий не тільки для громадян: не менший інтерес до відкритості прийняття рішень проявляє і бізнес, якому винятково важливо своєчасно отримати інформацію з широкого кола питань – від проведення конкурсів за державними й муніципальним замовленнями до інформації про порядок і умови отримання ліцензії, дозволу і т. п. [3].

Право на інформацію є одним із найважливіших конституційних прав в умовах становлення сучасної демократичної, правової держави з розвинутою громадою. Конкретні гарантії та форми здійснення конституційних прав громадян на доступ до інформації, а також обов'язки держави забезпечити надання такої інформації визначені законами України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації», «Про інформацію»,

«Про доступ до публічної інформації» [1].

Однією з найпоширеніших форм реалізації права доступу до публічної інформації є запит на інформацію.

Основний варіант запиту – письмова форма, але допускається ще усна. Різноманітність письмового запиту – запитання в електронній формі. Якщо ж в документі не передбачений спосіб повідомлення певної інформації, то правничому органу слід обрати найбільш прийнятний і адекватний для конкретної ситуації. Але в усіх випадках форма повідомлення інформації має бути зручною для споживача інформації. Від обраного варіанту запиту залежить і форма відповіді на нього.

Відповідно до законодавства, рішення і дії державних органів і органів місцевого самоврядування, їхніх посадових осіб, які порушують право громадян на доступ до інформації, оскаржуються до вищого органу державної влади, посадовій особі чи можуть бути оскаржені в судовому порядку [2]. У разі відмови від повідомлення інформації, необґрунтованого відтермінування відповіді або ненадання її протягом терміну, який встановлений законом, а ще в разі інших порушень порядку розгляду і задоволення запиту, який передбачений законом, такі дії оскаржуються до вищого органу державної влади, посадовій особі чи можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Крім того, треба зазначити, що рішення державних органів, організацій, їхніх посадових осіб, які порушують право суб'єкта на доступ до інформації, оскаржуються до Уповноваженого Верховної України з прав людини. Особам, які отримали неправомірну відмову, а також несвоєчасну відповідь на запит, в порядку, встановленому законодавством, надається право на компенсацію моральної шкоди, який вони понесли.

Стосовно судової практики щодо захисту права доступу до інформації про діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування, то тут необхідно зазначити таке. Відповідно до законодавства кожен орган виконавчої влади зобов'язаний сформувати власний офіційний вебсайт для розміщення даних, зазначених у Переліку, який затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 4 січня 2002 № 3. Акт відсутності в органів виконавчої влади власного вебсайту розглядається як значна перешкода щодо забезпечення права громадян на доступ до інформації стосовно діянь даного органу, а ще може оскаржуватися в суді.

Як вважаємо, ще одним із засобів забезпечення прав громадян на доступ до публічної інформації є розробка та впровадження органами публічної адміністрації різноманітних он-лайн форм оцінки, пропозицій, скарг, заяв, анкет, що в подальшому коригуватимуть та вдосконалюватимуть даний інститут взаємодії влади і суспільства.

---

1. Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 № 2939-VI.

2. Закон України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» від 23.09.1997 № 539/97-ВР

3. Бачило И. Л. Информационное право: учеб. для академического бакалаврата. 5-е изд., перераб. и доп. М. : Юрайт, 2017. 419 с.